

ODVJETNIK KRUNO PERONJA
Domovinskog rata 10/I, 21 000 Split
OIB:49304460335,
ŽR HR23 23400091 1604 9093 7
T: +38521484323, F:+38521484473
e-mail: kruno.peronja@odvjetnik-peronja.hr

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

ZA

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

St-138/2014

STEČAJNI VJEROVNIK: GRAD SPLIT, OIB: 7875598868, Obala kneza Branimira 17, 21 000 Split, zastupan po punomoćniku Kruno Peronja, OIB: 49304460335, odvjetniku u Splitu, Domovinskog rata 10

STEČAJNI DUŽNIK: SPORTSKI GRAD TPN d.o.o. u stečaju, OIB: 53703638008, Zrinsko-Frankopanska 211, 21 000 Split, zastupan po stečajnoj upraviteljici Nataliji Mladineo, OIB: 62875698528, Viška 24, Split

PRIJEDLOG GRADA SPLITA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl. br. PŽ-1913/2025-4 od 01. 07. 2025. g.

U otvorenom zakonskom roku, temeljem odredbi članka 387. i članka 388. Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP), stečajni vjerovnik podnosi Vrhovnom sudu Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: VSRH) putem Trgovačkog suda u Splitu prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl.br. PŽ – 1913/2025-4 od 01.07.2025. g. iz svih razloga iz čl. 385a ZPP-a uključujući i povredu temeljnih ljudskih prava i to prava na jednakost oružja i prava na pravično suđenje te prava na pristup sudu.

Naznačenom drugostupanjskom presudom Viskog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl.br. PŽ – 1913/2025-4 od 01.07.2025.g. potvrđena je u cijelosti presuda Trgovačkog suda u Splitu pod posl.br. St-138/2014-372 od 10.04.2025. g.

Ovim prijedlogom za dopuštenje revizije osporava se u cijelosti pobijana drugostupanjska presuda.

Prijedlog za dopuštenje revizije podnosi se iz svih razloga iz čl.385a ZPP-a uključujući i povredu temeljnih ljudskih prava i to prava na jednakost oružja i prava na pravično suđenje te prava na pristup sudu, a posebno zbog pravnih pitanja koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, odnosno, za razvoj prava kroz sudsku praksu. S obzirom na to da je pri donošenju drugostupanjske presude pogrešno primijenjeno procesno i materijalno pravo na štetu tužitelja, kao i da su povrijeđena temeljna ljudska prava i to prava na jednakost oružja i prava na pravično suđenje te pravo na pristup sudu te zbog počinjenih bitnih povreda odredaba parničnog postupka pred drugostupanjskim sudom iz članka 354.st.2. toč.11 ZPP-a, predlaže se prihvatanjem podnesenog prijedloga dopustiti izjavljivanje revizije.

Odlučne činjenice:

Trgovački sud u Splitu, rješenjem od 10. travnja 2025. u predmetu St-137/2014, poništio je elektroničku javnu dražbu pobliže označenu u njegovoj izreci.

U konkretnom slučaju, nakon pravomoćnosti rješenja o prodaji imovine stečajnog dužnika, navedeni je sud 29. travnja 2024. donio zaključak o skupnoj prodaji te imovine uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini.

U vrijeme pravomoćnosti spomenutog rješenja na snazi je bila Odluka o komunalnoj naknadi Grad Splita, ovdje podnositelja prijedloga za dopuštenja revizije (Službeni glasnik Grada Splita, br. 58/18., 01/19., 03/19. i 44/21.).

Nekoliko dana prije donošenja zaključka o prodaji, a nakon donošenja rješenja o skupnoj prodaji, Visoki upravni sud Republike Hrvatske, presudom od 27. ožujka 2024. koja u rješenju o poništenju elektroničke javne dražbe nije identificirana po poslovnom broju, donio je presudu kojom je ukinuo određene odredbe spomenute Odluke o komunalnoj naknadi uz obrazloženje da su njima povrijeđene odredbe, u rješenju o poništenju javne dražbe neidentificirane (u smislu navođenja propisa i članka u kojem su sadržane), o „zabrani diskriminacije“ te da su one „protivne interesu poticanja slobodnog poduzetništva“ (da su poduzetnici koji obavljaju neproizvodnu djelatnost „neopravdano i neproporcionalno diskriminirani“).

Imajući u vidu takvu presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, podnositelj prijedloga za dopuštenje revizije donio je 15. srpnja 2024. Odluku o izmjeni Odluke o komunalnoj naknadi (u rješenju Trgovačkog suda u Splitu bez navođenja podatka o objavi).

Prvostupanjski sud, u obrazloženju rješenja o poništenju elektroničke javne dražbe, aludira da izvorna odluka zapravo nije izmijenjena te koristi sintagmu – *dok ona nakon „izmjene“ glasi...*

Protiv Odluke o izmjeni odluke o komunalnoj naknadi od 15. srpnja 2024. stečajni dužnik je podnio Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske zahtjev za ocjenu zakonitosti tog općeg akta o kojem još nije odlučeno – tako da je on u vrijeme održavanja elektroničke javne dražbe, kao i u vrijeme podnošenja ovoga prijedloga još uvijek na snazi.

Prvostupanjski sud, u obrazloženju rješenja od 10. travnja 2025., iznosi tvrdnju da je donošenjem Odluke o izmjeni Odluke o komunalnoj naknadi u postupku provedbe elektroničke javne dražbe Grad Split:

„sebi osigurao ekskluzivno pravo na nadmetanje, s obzirom da je nakon početnih upita potencijalnih investitora o pravom statusu imovine stečajnog dužnika koja je predmetom prodaje, s tim u vezi i pitanje komunalne naknade, nakon što su dobili pojašnjenje tijela stečajnog postupka, više se nisu javljali niti sudjelovali u postupku prodaje ove imovine stečajnog dužnika, radi čega ovaj sud ocjenjuje da je opisano ponašanje Grada Split, kao jedinog ponuditelja u postupku prodaje imovine stečajnog dužnika, bilo protivno odredbi članka 3. stavak 3. ZPP-a“.

U konačnici, prvostupanjski sud smatra da je donošenjem općeg pravnog akta (Odluke o izmjeni Odluke o komunalnoj naknadi postupio „u suprotnosti sa pravilima javnog morala“.

Stajališta prvostupanjskog suda u cijelosti prihvaća i drugostupanjski sud – Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (rješenje PŽ-1913/2025-4 od 1. srpnja 2025.)

Tužitelj postavlja sljedeća pitanja:

1) Može li se smatrati da je Grad Split postupao protivno pravilima javnog morala te da je zloupotrijebio prava time što je nadmetanjem na 4. elektroničkoj javnoj dražbi pred Financijskom agencijom (u daljnjem tekstu: FINA) kao jedini ponuditelj ponudio cijenu za imovinu dužnika koja je bila predmet prodaje (Spaladium arena) u skladu sa Zaključkom o prodaji i pravilnikom o postupku prodaje nekretnina u ovršnom postupku, a s obzirom da je kao jedinica lokalne samouprave odlukom o komunalnoj naknadi normirao visinu plaćanja komunalne naknade za poslovni prostor koja je bila određena u istoj visini i prije otvaranja stečajnog postupka i u kasnije donesenim odlukama, a okolnostima kada sudovi nisu utvrdili da je donošenje odluke o visini

komunalne naknade imalo za posljedicu da se na javnu dražbu nisu javili ostali potencijalni kupci?

2) Je li drugostupanjski sud bio dužan očitovati se na prigovore Grada Splita iznesene u žalbi od 16.04.2025. g. izjavljenoj protiv prvostupanjskog rješenja, kojima su izneseni činjenični i pravni argumenti te pravna shvaćanja izražena u odlukama viših sudova u istovjetnim činjeničnim i pravnim situacijama kojima se dokazuje da u postupanju Grada Splita nije bilo zlouporabe prava i da u ovom slučaju nisu bile ostvarene pretpostavke za poništenje elektroničke javne dražbe temeljem odredaba čl. 3. ZPP-a?

3) Je li stečajni sud bio ovlašten poništiti elektroničku javnu dražbu i ne donijeti Rješenje o dosudi prodaje nekretnine koja je bila predmet prodaje koju je provela FINA u okolnostima kada je javna dražba provedena zakonito i kada su za donošenje rješenja o dosudi ostvarene pretpostavke propisane pretpostavke odredbama ovršnog zakona?

4) Je li Trgovački sud u obrazloženju odluke/rješenja o poništenju elektroničke javne dražbe općenito nadležan utvrditi da je jedan od ponuditelja na elektroničkoj javnoj dražbi, koji pored privatnopravnog ima i javnopravni subjektivitet, sebe doveo u povlašteni položaj tako što je donio opći propis iz svoje nadležnosti?

5) Mogu li se podzakonskim propisom koji sadrži odredbu sukladnu zakonu na temelju kojeg je on donesen povrijediti „pravila javnog morala“?

Podredno, za slučaj da po shvaćanju revizijskog suda postoji nadležnost trgovačkog suda za utvrđenje te činjenice, može li je utvrditi bez provođenja dokaza, ili je smatrati nespornom ili općepoznatom?

6) Može li se donošenje zakonitog općeg pravnog akta/podzakonskog propisa smatrati nedopuštenim raspolaganjem i protivnim pravilima javnog morala te primijeniti odredba članka 3. stavka 3. Zakona o parničnom postupku?

7) Treba li odredbu članka 3. stavka 3. Zakona o parničnom postupku tumačiti tako da su pretpostavke za njezinu primjenu ostvarene kad je raspolaganje stranke protivno prisilnim propisima ili pravilima javnog morala (alternativno) ili je treba tumačiti tako da je potrebno kumulativno ispunjenje ovih okolnosti?

8) Je li prvostupanjski sud, nakon što utvrđivao postojanje okolnosti iz članka 103. stavka 3. Ovršnog zakona dužan donijeti rješenje o dosudi iz stavka 4. tog članka ili rješenje kojim se odbija dosuditi predmet prodaje najpovoljnijem ponuditelju?

Navedena pitanja od krucijalne su važnosti za odluku u ovom sporu, ali i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih i za razvoj prava u sudskoj praksi, a o tom pitanju ne postoji praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

U odnosu na postavljeno pitanje pod rednim brojem 1) ističe se da nižestupanjski sudovi nisu uopće utvrđivali postojanje uzročno posljedične veze između odluke Grada Splita o visini komunalne naknade koja je ostala ista od prije otvaranja stečajnog postupka do danas i neprijavljivanja ostalih eventualnih investitora kao ponuditelja.

O tome nema nikakvih razloga, a radi se o pretpostavci koja je nužna za zaključak o postojanju bilo kakve nesavjesnosti postupanja Grada Splita ili zlouporabe prava.

Štoviše da bi se moglo smatrati da je Grad Split zlouporabio svoj status jedinice lokalne samouprave u postupku je trebalo utvrditi da je grad Split tu odluku donio s ciljem onemogućavanja sudjelovanja trećih osoba na javnoj dražbi.

U ovom slučaju visina komunalne naknade određena je prije otvaranja stečajnog postupka i nema nikakve veze sa stečajnim postupkom.

Osim toga, savjesnost se pretpostavlja i onaj tko tvrdi suprotno mora to i dokazati, što u ovom slučaju nije učinjeno.

Načelo savjesnosti i zabrana zlouporabe: Grad Split prihvaća opće načelo da se prava trebaju izvršavati savjesno i pošteno, bez zlouporabe (načelo “*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*” i sl.). Ipak, u ovom slučaju nema radnji Grada koje bi se mogle kvalificirati zlouporabom. Zlouporaba prava podrazumijeva korištenje prava protivno njegovoj svrsi, s namjerom da se drugome nanese šteta ili ostvari nedopuštena korist. Grad Split, naprotiv, koristi svoje pravo sudjelovanja na dražbi upravo u svrhu koja je zakonita i legitimna – kupnja imovine radi ostvarenja javnog interesa i radi namirenja svojih potraživanja na način predviđen zakonom. Nije dokazana nikakva zla namjera Grada usmjerena na povredu tuđih prava. Interes Grada da postane vlasnikom Spaladium Arene ne predstavlja nedopušten cilj, već razumno postupanje stečajnog vjerovnika i subjekta javnog prava koji želi riješiti dugogodišnji problem za koji ne snosi krivnju. Osnivači stečajnog dužnika SPORTSKI GRAD TPN d.o.o. u stečaju iz Splita (Konstruktor, IGH I Dalekovod d.d.) svojim predstečajnim nagodbama u kojima su prijavili dugove prema državi i trećim osobama za više milijardi kuna još iz 2009., 2010. i 2011. g. doveli su stečajnog dužnika i banke u ovaj položaj. Grad Split u tome nije sudjelovao ni na koji način.

Sama sumnja da je došlo do zlouporabe prava nije dovoljna da se oglasi nevažećom prodaja nekretnina te odredi nova prodaja nekretnina na javnoj dražbi. (v. VTS PŽ – 4284/2021 od 04.10.2021.g).

Grad Split ni na koji način nije povezan s uplatiteljem jamčevine R.D. Arena d.o.o., koje društvo nije pristupilo dražbovanju na 4. elektroničkoj javnoj dražbi samo iz njemu poznatih razloga pa je obrazloženje suda iz točke 16. u cijelosti neosnovano i zlonamjerno.

Grad Split nije poduzeo niti jednu nemoralnu radnju kojom bi utjecao ili pokušao utjecati na bilo koju 3 osobu da ne sudjeluje na javnoj dražbi niti je manipulirao niti pokušao manipulirati „uvođenjem“ neke treće osobe u dražbovanje.

Kako je naprijed obrazloženo prvostupanjski sud je prihvaćajući navode banaka kao razlučnih vjerovnika u pobijanom rješenju kao jedan od razloga poništenja elektroničke dražbe naveo i odluku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske kojom je poništena ranija odluka Grada Splita za visinu određivanja komunalne naknade.

Pri tome se nigdje ne navodi da je Grad Split protiv odluke Visokog Upravnog suda RH podnio tužbu Ustavnom sudu RH o kojoj još nije odlučeno.

Dokaz: pregled Ustavne tužbe Grada Splita od 27.05.2024. g.

Republika Hrvatska prenijela je bez naknade pravo građenja Gradu Splitu, a potom je Grad Split zaključio Ugovor o JPP-u s društvom Sportski Grad TPN d.o.o. (sada u stečaju).

Republika Hrvatska i Grad Split su plaćali i preplatili mjesečnu zakupninu na jednake dijelove privatnom partneru Sportski Grad TPN d.o.o. (sada u stečaju) koje je izgradilo Spaladium arenu, a sukladno preuzetim ugovornim obvezama privatni partner nikada nije izgradio garažu, poslovni toranj i trgovački centar što je bio dužan najkasnije do 31.12.2011. godine.

Postavlja se pitanje zašto je i kako izostala zaštita javnog interesa ovakvom odlukom Trgovačkog suda u Splitu?

Grad Split zastupan po gradonačelniku u pogledu određivanja iznosa za licitaciju/dražbu postupao je savjesno, brižljivo i odgovorno u skladu s donesenim odlukama Gradskog vijeća koje su utemeljene na gradskom proračunu i Zakonu o proračunu. Upravo temeljem navedenog Grad Split je donio odluku na Gradskom vijeću da ovlašćuje Gradonačelnika da na dražbi za kupnju Spaladium arene ponudi iznos od 5 miliona EUR-a.

U tom trenutku Grad Split ni na koji način ne zna koji će iznos ponuditi drugi ponuditelj RD Arena koji je platio jamčevinu i prijavio se na licitaciju. Uplatom jamčevine i prijavom na dražbu RD Arena je iskazala stav da visina komunalne naknade nije zapreka kupnji Spaladium arene i njenom možebitnom budućem poslovanju. Očito je RD Arena odustala od dražbovanja u trenutku kada je Grad Split odlukom Gradskog vijeća Grada Splita iskazao spremnost da plati i kupi Spaladium arenu za iznos od 5 miliona EUR-a.

Ovakvim odugovlačenjem ovog stečajnog postupka od strane suda i stečajne upraviteljice, a koji traje 11 godina, Spaladium arena svakodnevno dodatno propada, Gradu Splitu izostaje prihod od komunalne naknade, rok prava građenja (koji danas iznosi 13 godina) svakodnevno je sve manji, troškovi ulaganja i stavljanja Spaladium arene u funkciju mogu samo rasti, a potencijalnih privatnih investitora više nema jer bi u suprotnom pristupili uplati jamčevine i dražbovanju.

Odluka o visini komunalne naknade za Spladium arenu na snazi je u Gradu Splitu od kada je Spaladium arena sagrađena i stavljena u funkciju za potrebe svjetskog rukometnog prvenstva u Splitu 2009. g. i to je poznato svim sudionicima postupka.

Stečajna upraviteljica je redovito primala rješenja o komunalnoj naknadi i rješenja o ovrsi, ali iste financijske obveze prema Gradu Splitu nije pravovremeno zaduživala na konto stečajnog dužnika niti je o tim dugovima izvještavala na Skupštini vjerovnika, a jedan od vjerovnika je i Republika Hrvatska.

Javni interes Grada Splita i države je da se Spaladium arena što prije stavi u funkciju, a svakim daljnjim odugovlačenjem ovog stečajnog postupka nastaje nesaglediva i nepopravljiva šteta i za Grad Split i za Republiku Hrvatsku.

U prilog iznesenih tvrdnji o zakonitosti provedene elektroničke dražbe i neostvarenja uvjeta za njezino poništenje ukazuje se na rješenje Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl.br. PŽ – 4261/24 od 14.11.2024.g. kojom je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu pod posl.br. St – 775/21 od 03.10.2024.g., odluku Županijskog suda u Šibeniku pod posl.br. GŽ Ovr – 273/22 od 19.08.2022.g., potom odluku Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske pod posl.br. PŽ – 4699/2024 od 17.12.2024.g. kojom je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu pod posl.br. St – 366/2022 od 06.11.2024. godine, rješenje Visokog Trgovačkog suda RH pod posl.br. PŽ – 6143/2019 od 22.10.2019.g, rješenje Visokog Trgovačkog suda RH pod posl. br. PŽ – 4284/2021 od 04.10.2021.g i rješenje Visokog trgovačkog suda RH pod posl. br. PŽ-6290/2017 od 18.10.2017.g

U odnosu na drugo postavljeno pitanje ističe se da je Grad Split u svojoj žalbi od 16.04.2025. g. vrlo detaljno i argumentirano iznio žalbene prigovore ukazujući na sudsku praksu o predmetnim pravnim pitanjima i obrazložio svoje žalbene razloge kojima je doveo u pitanje pravilnost zaključaka prvostupanjskog suda o ostvarenju pretpostavki za poništenje zakonito provedenog postupka javne dražbe i uopće za primjenu čl. 3. ZPP-a.

O tim žalbenim razlozima drugostupanjski sud se u pobijanoj odluci uopće nije očitovao.

Posebno se ističu žalbeni prigovori koji se odnose na zakonitost postupanja Grada Splita kod poduzimanja svih radnji tijekom postupka i svih radnji koje bi se mogle dovesti u vezu s predmetnim postupkom, cilj provođenja stečajnog postupka i zaštita interesa vjerovnika te posebno javnog interesa, kao i neostvarenje zakonskih pretpostavki za primjenu odredaba na koje se pozvao prvostupanjski sud.

Drugostupanjski sud je bio dužan odgovoriti na bitne žalbene razloge koje je žalitelj iznio u žalbi.

Kako to nije učinio, drugostupanjski sud je počinio bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, a i time povrijedio temeljna prava Grada Splita zajamčena Ustavom Republike Hrvatske i međunarodnim konvencijama, osobito pravo na pristup sudu i pravo na pravično suđenje.

U odnosu na postavljeno pitanje pod tri ističe se sljedeće:

Mjerodavne odredbe koje propisuju osnovu provedbe elektroničke javne dražbe su:

-Odredbe Stečajnog zakona: Prema članku 247. stavak 1. SZ/15, prodaja nekretnine opterećene razlučnim pravom u stečaju provodi se uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnog postupka o ovrsi na nekretnini. U zaključku o prodaji sud određuje vrijednost, način i uvjete prodaje (čl. 247. st. 3. SZ/15). Člankom 247. stavak 6. SZ/15 jasno je propisano da se na četvrtoj dražbi nekretnina prodaje po početnoj cijeni od 1,00 EUR. Ova odredba utjelovljuje zakonodavnu volju da se nakon tri neuspjele dražbe omogući unovčenje imovine i po simboličnoj cijeni.

U ovom slučaju sud je zaključkom o prodaji od 29. travnja 2024. postupio upravo prema čl. 247. SZ, odredio četvrtu elektroničku javnu dražbu s početnom cijenom 1,00 EUR, sukladno zakonu i Pravilniku o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku (NN br.156/14,1/19,28/21 i 9/23). Time su pravila Stečajnog zakona i Ovršnog zakona valjano primijenjena.

-Odredbe Ovršnog zakona: Odredbe OZ o prodaji nekretnina koriste se supsidijarno u odnosu na SZ/15. Člankom 102. i 103. OZ (u verziji važećoj na dan dražbe) uređeni su završetak elektroničke dražbe i donošenje rješenja o dosudi. Članak 103. OZ propisuje da sud nakon provedene dražbe donosi rješenje o dosudi nekretnine kupcu tek nakon što utvrdi da su ispunjene pretpostavke za dosudu. U ovom slučaju te pretpostavke su bile ispunjene: dražba je uredno provedena putem FINA-e, Grad Split je bio jedini ponuditelj s valjanom ponudom većom od početne cijene (ponuda 2.501,00 EUR) i ispunio je sve uvjete (pravodobna prijava na dražbu, uplata propisane jamčevine itd.). Niti jedan propis OZ niti SZ/15 ne predviđa da bi sud odbio dosuditi nekretninu kupcu zbog subjektivne ocjene da je cijena "preniska" ako su ispoštovani propisani uvjeti za dražbu. Dakle, procesne pretpostavke za donošenje rješenja o dosudi bile su ostvarene, a sud je bio dužan postupiti po čl. 103. OZ i dosuditi imovinu jedinom ponuditelju.

-Odredbe Zakona o parničnom postupku: Sud se u obrazloženju pobijanog rješenja poziva na čl. 3. st. 3. ZPP-a, prema kojem "sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima ili pravilima javnog morala". Međutim, primjena ove norme u konkretnom slučaju je pravno neutemeljena. Ova odredba ZPP-a odnosi se na dispozitivne radnje stranaka (poput nagodbi, priznanja potraživanja i sl.) tijekom parničnog postupka. U stečajnom postupku prodaja na dražbi nije raspolaganje stranaka, nego zakonom uređen postupak unovčenja imovine pod nadzorom suda. Grad Split nije sklopio nagodbu suprotnu propisima, nego je sudjelovao kao ponuditelj na javnoj dražbi provedenoj prema zakonu. Stoga se čl. 3. ZPP ne može koristiti kao osnov za negiranje rezultata zakonite dražbe. Sudsko proširenje ovog načela izvan parničnog konteksta predstavlja pogrešnu primjenu procesnog prava.

-Pravilnik o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina elektroničkom javnom dražbom: Ovaj Pravilnik (NN 156/14, 1/19, 28/21, 9/23) detaljno uređuje tehnički tijek e-dražbe putem FINA-e.

U konkretnom slučaju, svi koraci su provedeni u skladu s Pravilnikom: od objave poziva na e-dražbu, uplate jamčevine od strane ponuditelja, licitiranja, do sastavljanja

izvješća o dražbi od strane FINA-e. Nisu utvrđene nikakve formalne nepravilnosti u postupku dražbe, što je i sud u obrazloženju zaključio, te potvrdio da je Grad Split ponudio cijenu sukladno zaključku o prodaji i Pravilniku. Kršenjem navedenih pravila (odbijanjem dosude unatoč ispunjenim uvjetima) sud je postupio suprotno Stečajnom zakonu i Ovršnom zakonu, čime je stvoren osnov za pobijanje rješenja.

Formalna ispravnost dražbe: Bitno je naglasiti da je sama procedura e-dražbe formalno ispravna. FINA kao ovlašteni provoditelj javne dražbe izdala je uredno izvješće o provedenoj dražbi, koje je dostavljeno stečajnom sudu. U tom izvješću nije zabilježena nikakva nepravilnost niti je bilo prigovora na tijek dražbe od strane sudionika ili stečajnog upravitelja. Prema Pravilniku o elektroničkoj dražbi, sustav automatski bilježi sve ponude i identitete ponuditelja pod šiframa; jedina ponuda bila je ona Grada Splita, što je sustav prihvatio kao valjanu. Dakle, formalni uvjeti (pravodobnost, visina ponude iznad minimuma, identitet ponuditelja, valjanost jamčevine) su ispunjeni. Sud je, po zakonu, trebao na temelju tog izvješća donijeti rješenje o dosudi Gradu Splitu. U protivnosti s time, sudac je ex post facto preispitivao motive ponuditelja, što nije predviđeni dio postupka provjere ispunjenosti uvjeta.

S obzirom na gore obrazložene žalbene prigovore te sadržaj prijedloga odnosno zahtjeva banaka – stečajnih vjerovnika za poništenje dražbe sadržan u podnesku od 09.04.2025.g., nedvojbeno je da je prvostupanjski sud donošenjem pobijanog rješenja, a sasvim nekritički i nezakonito prihvatio subjektivna tumačenja, tvrdnje i prigovore koje su istekle banke isključivo u nastojanju ostvarenja vlastitih interesa.

Odredbom čl. 45. st.1 Stečajnog zakona propisano je da rad Financijske agencije nadzire sud te da je sud ovlašten u svako doba dati upute i zatražiti obavijesti ili izvješća o poduzimanju radnji u postupku. Ova zakonska odredba ne daje ovlast sudu da samoinicijativno poništi elektroničku javnu dražbu, a pogotovo što iz sadržaja obrazloženja ne proizlazi da je FINA postupala suprotno danoj uputi suda.

Posebno se ističe da niti jedna odredba Stečajnog zakona ne daje ovlaštenje stečajnom sudu da samoinicijativno poništi provedenu elektroničku javnu dražbu. (v. odluku VTS RH PŽ – 6143/2019 od 22.10.2019.g.)

Konačno napominje se da je stečajna upraviteljica stečajnog dužnika u svom izvješću od 10.04.2025.g. o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase izvijestila naslovni sud da je Grad Split dao jedinu valjanu ponudu za kupnju Spaladium arene kao što je i FINA dana 10.04.2025.g. Trgovačkom sudu u Splitu dostavila Izvješće o provedenoj elektroničkoj javnoj dražbi po kojem je jedina valjana ponuda Grada Splita.

Dokaz: izvješće stečajne upraviteljice od 10.04.2025.g., Izvješće FINE o provedenoj elektroničkoj javnoj dražbi (identifikator nadmetanja: 48045) od 10.04.2025.g.

U odnosu na postavljano pitanje pod rednim brojem 4):

Prvo, prema stajalištu podnošenja prijedloga za dopuštenje revizije, nije u (stvarnoj) nadležnosti trgovačkog suda utvrđivati, pa ni u obrazloženju odluke, je li Odlukom o izmjeni Odluke komunalnoj naknadi od 15. srpnja 2024. izmijenjena Odluka od 27. ožujka 2024.

Drugo, Trgovački sud u Splitu je utvrdio da se potencijalni „investitori“, nakon početnih upita o visini komunalne naknade za jedan dio imovine koja se prodaje na javnoj dražbi (nekretnina) više nisu javljali niti sudjelovali u postupku prodaje – pri čemu u obrazloženju ne navodi o kojim se „potencijalnim investitorima“ radi, niti kako je utvrdio da oni, upravo zbog sadržaja Odluke o izmjeni Odluke o komunalnoj naknadi, nisu sudjelovali u postupku prodaje imovine stečajnog dužnika na elektroničkoj javnoj dražbi. Stoga se pravilnost utvrđenja te činjenice ne može provjeriti (ispitati). Naime, činjeničnu tvrdnju da je donošenjem Odluke o izmjeni odluke o komunalnoj naknadi podnositelj prijedloga za dopuštenje revizije „sebi osigurao ekskluzivno pravo za nadmetanje“ prvostupanjski sud uopće nije obrazložio. Za donošenje činjeničnog zaključka o tome jesu li drugi potencijalni ponuditelj ocijenili i mogli ocijeniti gospodarski neopravdanim sudjelovati u postupku prodaje imovine stečajnog dužnika iz premise o visini komunalne naknade sud ne raspolaže potrebnim znanjima. U tom je cilju bio dužan angažirati vještaka odgovarajuće struke ili barem pribaviti iskaze potencijalnih (u obrazloženju neidentificiranih) „investitora. Stoga podnositelj smatra da postoji (apsolutno) bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SFRJ" br. 4/77., 36/77., 36/80., 6/80., 69/82., 43/82., 58/84., 74/87., 57/89., 20/90., 27/90., 35/91., "Narodne novine" br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. 155/23. – dalje ZPP).

U odnosu na postavljeno pitanje pod rednim brojem 5):

Grad Split je, unutar raspona visine komunalne naknade propisanog Zakonom o komunalnom gospodarstvu ("Narodne novine" br. 68/18., 110/18., 32/20., 145/24.), Odlukom o izmjeni odluke o komunalnoj naknadi od 15. srpnja 2025. odredio koeficijent namjene (Kn) za jedan dio imovine stečajnog dužnika (nekretninu) ovisno o vrsti nekretnine (nesporno – športski objekt) i djelatnosti koje se obavljaju (nesporno - šport, trgovačke i uslužne djelatnosti).

Taj je koeficijent naveden i u obrazloženju rješenja Trgovačkog suda u Splitu od 1. srpnja 2025.:

„poslovni prostor koji služi za ostale djelatnosti 9,00 koje nisu proizvodne“

Relevantni dio članka 95. Zakona o komunalnom gospodarstvu glasi:

1) Koeficijent namjene (Kn) ovisno o vrsti nekretnine i djelatnosti koja se obavlja iznosi za:

.....5. poslovni prostor koji služi za djelatnosti koje nisu proizvodne ne može biti manji od 1,00 ni veći od 10,00

(ostalo ispušteno kao nepotrebno)

Dakle, nije sporno da je Odluka o izmjeni odluke o komunalnoj naknadi donesena u skladu sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu, niti da postoje kakve nepravilnosti u provedbi postupka elektroničke javne dražbe. Također nije sporno da ne postoji bilo koja od smetnji navedenih u članka 101. Ovršnog zakona ("Narodne novine" br. 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22., 6/24.)

Međutim, Trgovački sud u Splitu izrazio je shvaćanje da je taj opći akt, premda zakonit, suprotan pravilima javnog morala i primijenio odredbu članka 3. stavka 3. ZPP-a:

Sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala.

U odnosu na pitanje postavljeno pod rednim brojem 6):

Grad Split u konkretnom slučaju nije poduzeo radnju u postupku prodaje nekretnine na elektroničkoj javnoj dražbi, već je je, u okviru svojih ustavnih i zakonskih ovlaštenja, koja ne predstavljaju samo njegovo pravo (kako to navodi prvostupanjski sud), već i dužnost, donio opći propis. To jasno proizlazi iz odredbe članka 95. Zakona o komunalnom gospodarstvu.

U odnosu na pitanje postavljeno pod rednim brojem 7):

Podnositelju prijedloga za dopuštenje revizije nije poznato stajalište revizijskog suda, odnosno njegovo pravno shvaćanje o primjeni članka 3. stavka 3. Zakona o parničnom postupku. Iz te odredbe doslovno (bukvalno) proizlazi da sud neće uvažiti raspolaganja stranaka koja su (kumulativno) protivna prisilnim propisima i pravilima javnog morala. Iz tog razloga smatra da bi, zbog toga što bi to bilo korisno za razvoj prava kroz sudsku praksu i nedvojbeno razjašnjenje u vezi s tumačenjem te odredbe.

Radi se o autentičnom tumačenju odredbe čl.3. st.3 Zakona o parničnom postupku.

U odnosu na pitanje postavljeno pod rednim brojem 8):

Nakon pravomoćnosti rješenja Trgovačkog suda u Splitu od 10. travnja 2025. te s obzirom na pravna shvaćanja iznesena u njegovu obrazloženju i obrazloženju rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u rješenju od 1. srpnja 2025.,

podnositelju prijedloga za dopuštenje revizije nije dopušteno, pod prijetnjom ponovnog poništenja, sudjelovati u bilo kojoj narednoj elektroničkoj javnoj dražbi.

Odnosno, to bi mu bilo dopušteno samo ako bi stavio izvan snage opći akt koji je donio, ili ako bi ga u odgovarajućem dijelu izmijenio na način koji bi sud smatrao „moralnim“. Ističe se kako je Grad Split dužan donijeti Odluku o komunalnoj naknadi prema prethodno spomenutoj odredbi članka 95. Zakona o komunalnom gospodarstvu, a nije poznato, niti je to moguće, koji bi koeficijent za neproizvodne djelatnosti sud smatrao „sukladnim“ pravilima javnog morala. Stoga je za podnositelja ovoga prijedloga postupak prodaje imovine stečajnog dužnika završen.

Konačno, tužitelj predlaže Vrhovnom sudu Republike Hrvatske zbog pitanja postavljenih u ovom prijedlogu iz naprijed obrazloženih razloga dopustiti podnošenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda pod posl.br. PŽ-1913/2025-4 od 01.07.2025.godine.

Stečajni vjerovnik po punomoćniku

- sastav prijedloga za dopuštenje revizije u iznosu od 375,00 eur-a + 25% PDV

U Splitu, 27. kolovoza 2025. godine